

[Frode Jakobsen.]

ets vegne anbefaler, at vi vedtager dette forslag til folketingsbeslutning.

Per Federspiel: Det kan jo ikke betegnes som nogen overilet handling af den høje regering, at man nu i dag, ved udgangen af 1960, forelægger en konvention, som er undertegnet for 5 år siden. Den er hidtil kun ratificeret af Norge, men grunden til, at den i så ringe omfang er ratificeret, hænger måske sammen med, at den i hvert fald i en gruppe af lande i Europa allerede er forældet. Jeg sigter her til de seks lande, der er langt videre fremme i den integrationsproces, som også denne konvention er udtryk for.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Frode Jakobsen i, at måske det væsentligste i denne konvention er bestemmelsen om, at man herefter ikke må indføre yderligere begrænsninger i den frie bevægelighed mellem de europæiske folk, men den understreger tillige på en række områder det, som jo må være målet for at skabe et betrygget Europa, at de vesteuropæiske lande i så vidt omfang som muligt skal betragtes som en enhed.

Jeg skal ikke komme ind på konventionens enkeltheder. Jeg tror, det vil være rigtigt, at vi i et udvalg i en kort behandling gennemgår de områder, hvor denne konventions bestemmelser berører den gældende lovgivning. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Frode Jakobsen sagde, at der er adgang til at tage forbehold, men det er jo nok ikke nogen særlig pyntelig fremgangsmåde at tiltræde en konvention og derefter udhule den ved at tage forbehold. Det forekommer mig rigtigt, at vi går ind i den i fuld klarhed over, hvad den dækker, hvad dens målsætning er, og søger at indrette vor lovgivning efter denne målsætning i takt med de øvrige europæiske lande. Den indfører ikke, så vidt jeg kan se, nogen udvidelse af de rettigheder, vi normalt udstrækker til udlændinge, der bosætter sig her i landet, men den giver måske visse forpligtelser til i højere grad, end tilfældet ofte har været, at behandle andre europæiske landes statsborgere, som om de var vore egne.

Jeg beklager, at den højtærede udenrigsminister ikke er her, fordi jeg atter en gang,

som jeg så ofte tidligere har gjort det, må kritisere et punkt i oversættelsen. Det drejer sig om artikel 1, hvor man utvivlsomt ikke har ramt den engelske og franske tekst helt rigtigt, når man taler om de begrænsninger, der kan være tale om,

„hvor dette ville stride imod retsordenen, hensynet til den nationale sikkerhed, den offentlige sundhed eller moralen“.

Jeg tror, der er en lidt generel betragtning. Det, der står i de autentiske tekster, er „den offentlige sundhed eller moral“. Det drejer sig altså kun om en begrænsning af hensyn til den offentlige moral og ikke af hensyn til moralen i al almindelighed.

På mit partis vegne kan jeg tilsige vor medvirken til ratificeringen af denne konvention, som det er på høje tid, at vi gennemfører; men jeg mener som sagt, at det er rigtigt, at vi gennemgår de enkelte bestemmelser i udvalget.

Ole Bjørn Kraft: Det konservative folkeparti er i princippet enig i denne konvention, og vi ønsker den fremmet, thi den er et skridt frem mod det fremtidens Europa, som det må være vort århundredes store opgave at give form. Det er ganske klart, at for at nå til det større fællesskab, som det ærede medlem hr. Frode Jakobsen taler om, må nye veje betrædes, og denne konvention er en af disse veje. Man kunne måske nøjes med at sige, at den er et af de nødvendige skridt fremad også til at underbygge tanken om et europæisk medborgerskab. Men når man går disse skridt og betræder disse nye veje, er det også nødvendigt at gå med varsomhed og ikke unødigt kalde på modstand, og ikke mindst bør der ved en beslutning af denne karakter være fuld klarhed over, hvad beslutningen indeholder, hvilke konsekvenser den vil få for det land, der tiltræder den, for dets erhvervsliv og for de enkelte mennesker. Vi, der ikke har deltaget i forberedelsen af denne konvention, ser gerne visse punkter yderligere oplyst. Jeg skal nævne nogle af dem.

Det fremgår af de bemærkninger, jeg her har gjort, at jeg er enig med det ærede medlem hr. Per Federspiel i, at en udvalgsbehandling vil være nødvendig for at få disse spørgsmål klarlagt, thi der er en vis ubestemthed over konventionens formulering, og det samme gælder dels den højt-